

Vol liefde en goede moed

Begin januari. De sneeuw verzet zich hardnekkig tegen wegdoeien. Het is winter. Koud aan het begin van een nieuw jaar. Met de Openbaring des Heren, Driekoningen, zal de dooi echt gaan doorzetten. Ook in ons en in onze kerk? Naast al het mooie wat beleefd is, het gemeenschappelijke wat gevierd is, zal 2010 ook de geschiedenis ingaan als het jaar van de misstanden in de kerk.

De signalen zijn hoopvol. Eind vorig jaar heb ik opnieuw gemerkt dat veel mensen bewogen zijn met de medemens. Veel vrijwilligers zijn bezig met het bezoeken van ouderen en zieken en het bezorgen van een attentie rond Kerst en Jaarwisseling. En het doet goed om dan de reacties te vernemen. Blij verraste en vaak ook geëmotioneerde parochianen. En daarbij ook de succesvolle kerstacties van de voedselbanken, een opgetogen penningmeester over de opbrengst van de Caritascollecte tijdens de kerstvieringen en het spontaan melden van knelsituaties.

Mensen blijven betrokken op de medemens. Gelukkig maar. Tegelijkertijd is dat ook uitvoering geven aan wat Jezus ons voorhoudt: "God beminnen en de naaste als jezelf" (Lucas 10, 27). Een pijler van ons geloof en onze kerk. Bij alle organisatorische vraagstukken en andere perikelen lijkt dit nogal eens uit beeld te raken. Soms zijn dan hele pijnlijke en hartverscheurende situaties nodig om ons er weer op te wijzen. Helaas gebeurt dat toch elke keer weer, omdat die knelsituaties gewoon nog steeds voorkomen.

In de Kersttijd wordt vaak met nadruk gezongen: "Ubi caritas et amor, Deus ibi est" (Daar waar vriendschap en liefde is, daar is God). Niet iets wat zich alleen beperkt tot een gebeuren binnen een kerkgebouw of op een moment waar een pastor bij aanwezig is. Het kan en gebeurt overal, op elk moment, met iedereen. Er hoeft alleen maar een gebaar van vriendschap te zijn of een handeling uit liefde voor de medemens. Het lijkt zo simpel, en zo is het ook. God laat zich veel sneller kennen en zien dan menigeeen vermoedt.

Langs deze weg dan ook een compliment voor allen die met hun inzet voor het bezoekwerk, de caritas en het helpen in noodsituaties God present stellen in het leven van vele medemens. Dat klinkt hoogdravend, maar daar komt het wel op neer. Goddank dat ze er zijn.

Paulus schrijft aan de Korintiërs: "Je kunt nog zoveel willen, maar als je de liefde niet hebt, dan wordt het niets" (1 Kor 13, 1-3). Met een beetje rondkijken zie ik veel liefde om me heen als basis voor handelen. Dat geeft vertrouwen en moed voor de toekomst, te beginnen met dit nieuwe jaar 2011. Ziet u het ook?

*Theo Reuling ofs
Januari 2011*

P.S. Toen ik deze tekst geschreven had, kwam ik tot de ontdekking dat Franciscus of Clara niet eens genoemd waren. Nog eens overlezend concludeerde ik dat ze er op veel plekken erbij genoemd kunnen worden, als voorloper, voorbeeld of inspiratiebron. Misschien voor u ook een stukje huiswerk?